

Militærkommissionens Betænkning —, hvormod hele det øvrige sjællandske Mandskab flyttes over til Jylland. Det er Grunden dertil, jeg har spurgt om, og det har vist sig under alle Diskussionerne her, at Regeringen, der har taget den for hele Danmarks Stilling skadelige Beslutning, aldeles ikke er i Stand til at give blot den fjerneste Antydning af en forstandsmæssig Begrundelse deraf.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Jeg vil blot konstatere, at det ærede Medlem Hr. P. Munch, om jeg saa maa sige, faldt af paa Spørgsmaalet om Telegrammets Tekst, det berørte han overhovedet ikke i Svaret til „Regeringens Vaabendraget“. Men jeg har Lyst til at dvæle lidt ved denne Tekst. Der staar jo nemlig for det første, at, skulde ikke destomindre noget saadant — nemlig en Udstrækning af Krigsbegivenhederne til de danske Farvande — „uden Tysklands Vidende og Medvirkning finde Sted, vilde dette ikke bevirke nogen Ændring i Danmarks neutrale Holdning.“ Dér er det sagt, at Danmark ikke vil ind i Krigen; men saa kommer det: „Danmark vil i intet Tilfælde slutte sig til Tysklands Modstandere.“ Denne Tilføjelse maa efter det ærede Medlems Fremstilling være overflødig, og nu er det jo en gammel Regel i al Fortolkning, at man gaar ud fra, at der ikke staar noget overflødigt i vigtige Sætninger, og dette er dog vigtigt. Det har sikkert haft sin Hensigt, at det stod der, og det er denne Hensigt, som vi skal have forklaret, og det er den Hensigt, der bliver forklaret, naar man ser paa Samtalen mellem det ærede Medlem og Statsministeren, som havde den Opfattelse, at skulde Danmark i Krig, maatte det være paa Englands Side, medens det ærede Medlem havde den Opfattelse, at skulde Danmark i Krig, maatte det under alle Omstændigheder ikke være mod Tyskland. Det er det, som kom frem i Samtalen, og det er det, som stemmer med dette Telegram, og derfor sagde Statsministeren ogsaa ved Samtalens Slutning, at der var altsaa en afgørende Forskel i Opfattelse paa dette Punkt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Jeg tror ikke, der er et eneste Medlem til Stede, som ikke er ganske klar over, at den ærede Ordfører for det

konservative Folkeparti nu er inde i den rene Taskenspillerform for denne Debats Behandling. Med Hensyn til den Redegørelse, den ærede Ordfører nu gav for det paagældende Telegram, sagde han jo selv, at der staar deri, at Danmark vil under ingen Omstændigheder forlade sin neutrale Holdning, og dernæst fortsættes der: Danmark vil i intet Tilfælde slutte sig til Tysklands Modstandere. Deri lægger det ærede Medlem, at vi kunde tænke os at slutte os til Tyskland mod dets Fjender. Der er ikke fjerneste Antydning af et Grundlag for en saadan Paastand. Det ærede Medlem siger, at ellers var det overflødigt at sige det. Det var ikke overflødigt af den Grund, at man fra tysk Side paa Forhaand nærede Mistænksomhed overfor Danmark paa Grund af tidligere Tidens Forhold og paa Grund af tidligere Tidens Begivenheder. Naar der absolut ikke var Brug for et saadant Svar til engelsk Side, idet der fra England aldeles ikke fremkom nogen Forespørgsel, var det, fordi der i England overhovedet ikke var et Menneske, som kunde tænke sig, at Danmark sluttede sig til Tyskland. Men der var i Tyskland mange — det fremgaar af hele den Række Oplysninger, som det ærede Medlem kender lige saa godt som jeg, — der tænkte sig Muligheden af, at Danmark kunde slutte sig til Tysklands Modstandere, og overfor dette var der Grund til en særlig Betoning af Forholdet.

Formanden: „Taskenspillerform“ var ikke noget heldigt Udtryk. (*Wilmann:* Men træffende!). Det afgør ikke det ærede Medlem.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Jeg vil citere et Udtryk, som en Højesteretssagfører en Gang brugte i Højesteret. Han sagde: En lang Erfaring har lært mig, at naar Modstanderne begynder at bruge grove Udtryk, er det, fordi de føler, at deres Sag staar daarligt. Ud fra denne Forudsætning finder jeg det ikke uforklarligt, at der er kommet en egen inderlig Klang i det ærede Medlem Hr. P. Munchs sidste Udtalelser, men der er atter her i Gengivelsen af Telegrammet en lille, lad os kalde det tilfældig Unøjagtighed. Der staar nemlig ikke i Telegrammet, at vi under ingen Omstændigheder vilde forlade vor neutrale Stilling. Det er noget, det ærede Medlem siger nu, det staar der ikke, og jeg maa fastholde, at man i Telegrammer ikke skriver overflødige Ord, og at denne Sætning har sin særlige Mission. Og det